

ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΑΣ
ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΑΣΥΛΟ ΣΤΗΝ ΚΑΡΥΣΤΟ
ΤΗΝ 20 -5- 2002

Ο Συνήγορος του Πολίτη, κατόπιν της από 10-5-2002 αναφοράς δικηγόρων (αρ. πρωτ. 9565/02) σχετικά με τις κακές συνθήκες διαβίωσης 128 λαθρομεταναστών και αιτούντων άσυλο που κρατούνταν στην Κάρυστο πλέον των δύο μηνών, ενεργώντας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του και ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 5 του Νόμου 2477/97, παρήγγειλε τη διενέργεια αυτοψίας για τη διακρίβωση των διαλαμβανομένων στην αναφορά ισχυρισμών. Την αυτοψία πραγματοποίησαν τη Δευτέρα 20 Μαΐου 2002 οι Καλλιόπη Στεφανάκη και Χρύσα Χατζή, μέλη του επιστημονικού προσωπικού του Κύκλου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Συνηγόρου του Πολίτη.

Περί την 9^η πρωϊνή της 20-5-02, οι παραπάνω συνεργάτες του Συνηγόρου του Πολίτη επισκέφθηκαν το Αστυνομικό Τμήμα Καρύστου, στο οποίο, λόγω υπηρεσιακής απουσίας του Διοικητή, συζήτησαν με τον υπαστυνόμο κ.Γ.Π. σχετικά με τις συνθήκες κράτησης και τη διαδικασία χορήγησης ασύλου στους 128 αλλοδαπούς που είχαν εγκαταλειφθεί από τους ναυτικούς που τους οδήγησαν παράνομα στα ελληνικά χωρικά ύδατα και κρατούνταν από 25-2-2002 στην Κάρυστο. Στη συνέχεια διενεργήθηκε αυτοψία στο χώρο κράτησης και ακολούθησε επίσκεψη στο Νοσοκομείο Καρύστου λόγω μεταγωγής κρατουμένων (μητέρας και δύο τέκνων) για ιατρική εξέταση. Οι επιστήμονες που διενήργησαν την αυτοψία είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν με τη διοικητική διευθύντρια του Νοσοκομείου κυρία Ε. Ζ..

Από την ανωτέρω αυτοψία και επιτόπια επίσκεψη καθώς και από τις σχετικές συζητήσεις με τους κρατούμενους και τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, προέκυψαν οι εξής διαπιστώσεις:

1. Χώρος κράτησης

Οι εισελθόντες παράνομα στη χώρα 128 αλλοδαποί κρατούνταν σε μια αποθήκη λιπασμάτων, από την οποία μεταφέρθηκαν επί τούτου τα λιπάσματα γιατί δεν εξευρίσκετο άλλος χώρος για τη στέγασή τους. Σε προηγούμενη μαζική άφιξη αλλοδαπών στην Κάρυστο είχε χρησιμοποιηθεί δημοτικό κτίριο που τώρα δεν διατέθηκε λόγω των φθορών που είχαν τότε προκληθεί. Ο νυν χρησιμοποιούμενος χώρος δημιουργεί εύλογα ερωτηματικά για τη βλάβη που θα μπορούσε να προξενήσει στην υγεία των εγκαταβιούντων λόγω της προηγούμενης χρήσης του ως αποθήκης λιπασμάτων.

Κατά την ώρα της αυτοψίας βρέθηκαν 40 περίπου αλλοδαποί στον χώρο αυτό, μεταξύ των οποίων μία οικογένεια με δύο μικρά παιδιά, καθώς οι υπόλοιποι είχαν μεταχθεί στην Αθήνα για να παραστούν ενώπιον της δευτεροβάθμιας Επιτροπής Ασύλου στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, και θα επέστρεφαν το απόγευμα.

Το κτίριο της αποθήκης διέθετε έναν αρκετά μεγάλο περιφραγμένο περίβολο, στον οποίο βρίσκονταν, λόγω του καλού καιρού, οι περισσότεροι κρατούμενοι.

Υπήρχε αστυνομική φρουρά 2 ατόμων στην είσοδο του περιβόλου, όπου είχε τοποθετηθεί μια ομπρέλλα-τέντα, ευγενής προσφορά ιδιώτη, για να προφυλάσσονται από τον ήλιο.

Στον περίβολο υπήρχαν χημικές τουαλέτες, που ωστόσο δεν αδειάζονταν συχνά από την εταιρεία συντήρησης. Την ημέρα της αυτοψίας ήταν πλήρεις.

Το βασικό πρόβλημα του συγκεκριμένου χώρου κράτησης ήταν η παντελής έλλειψη εγκαταστάσεων λουτρού. Οι κρατούμενοι άναβαν φωτιά στον περίβολο, ζέσταιναν νερό σε ένα βαρέλι, με λάστιχο από το οποίο διοχέτευαν το νερό σε μια χημική τουαλέτα την οποία χρησιμοποιούσαν ως χώρο για ντους.

Το εσωτερικό της αποθήκης, όπου έφθανε κανείς πατώντας πάνω σε παλιές σαμπρέλες, ήταν ένας ενιαίος χώρος, στον οποίο διαβιούσαν μαζί άνδρες, γυναίκες και παιδιά, χωρίς τη δυνατότητα διαχωρισμού σε κοιτώνες, εκτός από τον υποτυπώδη διαχωρισμό με κουβέρτες.

Οι κουβέρτες των κρατουμένων υποστηρίχθηκε ότι είχαν παρασχεθεί οικειοθελώς από διάφορους φορείς (Εκκλησία, Γιατροί του Κόσμου, Ερυθρός Σταυρός κ.λ.π.) και ακουμπούσαν σε φελιζόλ που είχε προμηθεύσει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση (Ν.Α.) Ευβοίας για να χωρίζονται από το τσιμεντένιο πάτωμα.

Συμπερασματικά ως προς την υποδομή που είχε διατεθεί για την κράτηση των παρανόμως εισελθόντων αλλοδαπών: Παρά το θετικό στοιχείο του προαυλισμού, ο χώρος κράτησης ήταν αντικειμενικά ακατάλληλος, λόγω μη τήρησης του κανόνα διαχωρισμού γυναικών και παιδιών από τους ενήλικες άνδρες (κατ'ανάλογη εφαρμογή του άρθρ.12,16 του Σωφρονιστικού Κώδικα) και λόγω πλήρους έλλειψης εγκαταστάσεων λουτρού, έλλειψη η οποία είναι βασική για τον χαρακτηρισμό της εξ αντικειμένου εξευτελιστικής μεταχείρισης κρατουμένων με την έννοια του άρθρ.3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

2. Σίτιση κρατουμένων

Οι κρατούμενοι παραπονέθηκαν για την ελλιπή ποιότητα και ποσότητα της τροφής τους. Το μεσημεριανό φαγητό έφθασε κατά την ώρα της αυτοψίας με μέριμνα του συμβεβλημένου εστιατορίου, αποτελούσε από πατάτες και λαχανικά και διαπιστώθηκε ότι σε ποσότητα ήταν ανεπαρκές για να αποτελέσει το κύριο γεύμα της ημέρας (οι κρατούμενοι ανέφεραν ότι το βραδινό συνήθως ήταν ένα πιο λιτό γεύμα π.χ. ένα γιαούρτι). Επίσης, οι κρατούμενοι δεν έπαιρναν πρωινό, δεδομένου ότι εφαρμοζόταν κατά γράμμα η σχετική Κοινή Υπουργική Απόφαση για τροφεία κρατουμένων από την αστυνομία, με αποτέλεσμα μεταξύ του βραδινού γεύματος και του επόμενου μεσημεριανού γεύματος να μεσολαβούν περίπου 17 ώρες, χρόνος που αρκεί για να πεινάσει ένας μέσος ενήλικας, πολλώ μάλλον τα μικρά παιδιά. Για τα παιδιά δεν υπήρχε μέριμνα για γάλα ούτε καν σε άλλο γεύμα της ημέρας. Το Νοσοκομείο Καρύστου παρείχε αρχικά, με πρωτοβουλία του πρώην Προέδρου κ.Β. πρωινό (γάλα και ψωμί) σε όλους τους κρατούμενους, πρακτική που σταμάτησε με την τοποθέτηση διοικητή (μάννατζερ) στο νοσοκομείο.

Οι επιστήμονες που διενήργησαν την αυτοψία μετέφεραν τα παραπάνω προβλήματα στον υποδιοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καρύστου, σημειώνοντας ότι ο αριθμός των κρατουμένων αλλοδαπών επιτρέπει μια επικερδή σύμβαση με τους εστιατορείς, με επαρκή ποσότητα φαγητού, δεδομένου ότι πέρυσι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης διπλασίασε τα τροφεία που πλέον ανέρχονται σε 2.000 δρχ. ανά κρατούμενο την ημέρα. Αυτή καθεαυτή η πρόβλεψη τροφείων για τους κρατουμένους επιβάλλει κατ'αρχήν την επαρκή σίτισή τους σε ποσότητα και ποιότητα, και κατά δεύτερο λόγο δεν απαγορεύει τη διάθεση πρωινού όταν αυτό συνεπάγεται μικρό κόστος, ικανό να αποτελέσει ένα ελάχιστο τμήμα του προβλεπόμενου ποσού των τροφείων. Για λόγους δε προστασίας της παιδικής ηλικίας, είναι επιβεβλημένο να παρέχεται πρωινό στα παιδιά, το οποίο μάλιστα εκτός από άμυλο να περιλαμβάνει και γάλα, την κοινώς παραδεδεγμένη ως αναγκαία τροφή για την ανάπτυξη των παιδιών.

Η απάντηση που έλαβαν οι διενεργήσασες την αυτοψία από τον υπαστυνόμο κ.Γ.Π. ήταν ότι, ελλείψει ρητής διάταξης, οι αστυνομικές αρχές δεν είναι υποχρεωμένες να παρέχουν πρωινό στους κρατουμένους και ότι επειδή δεν υπολείπονται πολλές μέρες μέχρι τη συμπλήρωση του ανώτατου εκ του νόμου ορίου κράτησης (τριμήνου, άρθρ.44 παρ.3 Ν.2910/01) είναι περιττό να διασφαλίσουν πρωινό από τον συμβεβλημένο εστιατορία για τα λίγα μικρά παιδιά που συνεχίζουν να κρατούνται.

3. Ιατρική μέριμνα για τους κρατουμένους

Κατά την αυτοψία διαπιστώθηκε ότι παρείχετο δωρεάν ιατρική και φαρμακευτική μέριμνα από το Νοσοκομείο Καρύστου στους κρατουμένους (αιτούντες άσυλο). Ωστόσο, η μεταγωγή των κρατουμένων στο νοσοκομείο με το περιπολικό παρουσίαζε ορισμένες δυσλειτουργίες, λόγω κυρίως των ελλείψεων σε προσωπικό του Αστυνομικού Τμήματος Καρύστου. Οι καθυστερήσεις μεταγωγής εντοπίζονταν στα συχνά περιστατικά μεταδοτικών δερματικών παθήσεων όπως η ψώρα, καθώς και στην παρακολούθηση της αγωγής με περαιτέρω εξετάσεις που είχε ήδη διαταχθεί από τους ιατρούς. Κατά την ημέρα της αυτοψίας μητέρα δύο μικρών ανηλίκων τέκνων παραπονέθηκε ότι πονούσε και επέδειξε στους συνεργάτες του Συνηγόρου του Πολίτη το βιβλιάριο στο οποίο είχε οριστεί η επανάληψη κάποιων γυναικολογικών

εξετάσεων σε ημερομηνία που είχε ήδη παρέλθει, καθώς και η ημερομηνία του επίσης ορισθέντος από τους ιατρούς εμβολιασμού των παιδιών της. Οι διενεργήσασες την αυτοψία ζήτησαν να μεταχθεί η μητέρα και τα παιδιά της στο νοσοκομείο, μεταγωγή που τελικώς πραγματοποιήθηκε.

Στο Νοσοκομείο Καρύστου, οι διενεργήσασες την αυτοψία την 20-5-2002, λόγω απουσίας του Διοικητή κ. Γ.Κ., ενημερώθηκαν από τη Διευθύντρια Διοικητικού κυρία Ε. Ζ. για την αδυναμία του Νοσοκομείου να παρέμβει με επισκέπτες ιατρούς στο πρόβλημα μεταγωγών των κρατουμένων καθώς και για την απόφαση που είχε ληφθεί από τη νέα διοίκηση του Νοσοκομείου για τη διακοπή του πρωϊνού στους κρατουμένους ως μη προβλεπόμενου λειτουργικού εξόδου.

Οι διενεργήσασες την αυτοψία παρατήρησαν ότι η μέριμνα για την υγεία και πρόνοια του πληθυσμού φέρεται ως αρμοδιότητα της Νομαρχιακής Διεύθυνσης Υγείας και Πρόνοιας και όχι του τοπικού νοσοκομείου, επομένως η συνεχής παρακολούθηση της ιατρικής φροντίδας, των συνθηκών υγιούς διαβίωσης, επαρκούς σίτισης κ.λ.π. όλων των κρατουμένων θα μπορούσε να αποτελεί τη διαρκή μέριμνα της οικείας υπηρεσίας καθ'όλη τη διάρκεια της κράτησής τους, και όχι μόνον κατά την άφιξή τους στο νησί.

4. Διαδικασία, φορέας και διάρκεια κράτησης

Δεδομένης της μη ενεργοποίησης του άρθρ.48 του Ν.2910/01 για τη δημιουργία κέντρων κράτησης παρανόμως εισελθόντων αλλοδαπών με μέριμνα της Περιφέρειας, διαπιστώθηκε ότι ούτε στην Κάρυστο διατίθεται η απαιτούμενη υποδομή για την αξιοπρεπή κράτηση μεγάλου αριθμού αλλοδαπών. Σε τηλεφωνική επικοινωνία με την αρμόδια Διεύθυνση Π.Σ.Ε.Α. της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας επισημάνθηκε η συχνότητα του φαινομένου άφιξης με πλοία με μεγάλο αριθμό αλλοδαπών στο νησί.

Η αρχική μέριμνα για τους αφιχθέντες στην Εύβοια παρασχέθηκε για ένα μήνα από τη Νομαρχία (Διεύθυνση Π.Σ.Ε.Α.) και στη συνέχεια όλα τα λειτουργικά έξοδα αναλήφθηκαν από την Αστυνομική Διεύθυνση Ευβοίας. Το πρόβλημα επαρκούς προσωπικού, μέσων και συντονισμού μεταξύ των αρμοδίων φορέων, που έχει ήδη παρατηρηθεί από τον Συνήγορο του Πολίτη (αυτοψία στην Κω, 6-7/9/2001), προσέλαβε οξύ χαρακτήρα όσον αφορά την Κάρυστο, με την απεργία των αστυνομικών Ευβοίας που ζητούσαν τη δημιουργία ειδικού σώματος προκειμένου να απαλλαγούν από τη φύλαξη των αλλοδαπών.

Οι διενεργήσασες την αυτοψία διαπίστωσαν ότι η ανεπάρκεια υποδομής ήταν επιζήμια κυρίως για τους ίδιους τους κρατούμενους, που επί τρεις μήνες κρατήθηκαν στις συνθήκες που περιγράφηκαν παραπάνω.

Σε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Διοικητή του Αστυνομικού Τμήματος Καρύστου κ.Ε.Σ., ενημερωθήκαμε ότι και η τελευταία ομάδα των αλλοδαπών που κρατούνταν στην Κάρυστο αφέθηκαν ελεύθεροι την 26-5-2003 λόγω παρέλευσης του τριμήνου του άρθρ. 44 παρ.3 Ν.2910/01, υπέχοντας την υποχρέωση να παραλάβουν από το Τμήμα εντός 10 ημερών την απάντηση επί της προσφυγής κατά των απορριπτικών αποφάσεων για τη χορήγηση σε αυτούς πολιτικού ασύλου, και εφοδιάσθηκαν με σχετικό έγγραφο.

5. Διαδικασία χορήγησης ασύλου

Κατά την επίσκεψη του κλιμακίου του Συνηγόρου του Πολίτη στο Αστυνομικό Τμήμα Καρύστου και στον χώρο κράτησης της ομάδας των παράνομα εισερχομένων αλλοδαπών, διερευνήθηκε, εκτός από τις συνθήκες κράτησης, και η τήρηση των διατάξεων που αφορούν την πρόσβαση στο άσυλο και τη διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων ασύλου. Ο έλεγχος αυτός διενεργήθηκε καθώς και τα 40 περίπου άτομα τα οποία ήταν κρατούμενοι κατά την ημέρα διενέργειας της αυτοψίας, είχαν υποβάλει αιτήσεις ασύλου, οι οποίες είτε εξετάζονταν ακόμη σε β' βαθμό, είτε είχαν ήδη απορριφθεί τελεσίδικα και οι πρώην αιτούντες άσυλο είχαν στα χέρια τους τις σχετικές αποφάσεις. Εξάλλου, στην αναφορά της ομάδας δικηγόρων είχε συμπεριληφθεί η καταγγελία ότι, παρά το γεγονός ότι και οι 128 αρχικά αφιχθέντες αλλοδαποί είχαν υποβάλει αίτηση ασύλου, οι αιτήσεις αυτές δεν εξετάστηκαν ποτέ επί της ουσίας καθώς, σε α' βαθμό, απορρίφθηκαν όλες με συνοπτικές διαδικασίες.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρείχαν στον Συνήγορο του Πολίτη ο Υποδιευθυντής της Αστυνομικής Δ/σης Ευβοίας κ. Π. σε τηλεφωνική επικοινωνία με την κ. Καλλιόπη Στεφανάκη την 14.5.2002, ο Ανθυπαστυνόμος κ. Γ. Π. του Αστυνομικού Τμήματος Καρύστου και η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες στο υπ'αριθ. πρωτ. 033/16.5.2002 έγγραφό της προς τον Συνήγορο του Πολίτη, προκύπτουν τα εξής :

Κατά των 128 αλλοδαπών που εισήλθαν παράνομα στα ελληνικά ύδατα και εγκαταλείφθηκαν σε ξέρα ανοιχτά της Καρύστου στα τέλη Φεβρουαρίου 2002, εκδόθηκαν αποφάσεις διοικητικής απέλασης από τον Αστυνομικό Διευθυντή Ευβοίας. Κατά των αποφάσεων αυτών ασκήθηκαν προσφυγές ενώπιον του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας από τους υπογράφοντες την αναφορά δικηγόρους, οι οποίοι μετέβησαν στην Κάρυστο προκειμένου να παράσχουν νομική συνδρομή στους κρατούμενους αλλοδαπούς. Σε συνέχεια της παρουσίας των δικηγόρων και χάριν αυτής, κατά την εκτίμηση της κ. Γ. Κ., αναφερόμενης δικηγόρου, παρελήφθησαν αιτήσεις ασύλου από όλους τους κρατούμενους. Καθώς όμως οι αιτήσεις ασύλου υπεβλήθησαν ενώ είχαν εκδοθεί οι αποφάσεις διοικητικής απέλασης, οι αιτούντες άσυλο δεν εφοδιάστηκαν με *Δελτίο αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού* και παρέμειναν κρατούμενοι κατ'εφαρμογήν του άρθρου 8 παρ. 2 της ΚΥΑ 4803/13/7^α /Ιούνιος 1992 ΚΥΑ, αναμένοντας είτε τις αποφάσεις του Γ.Γ. επί των προσφυγών, είτε τις αποφάσεις επί των αιτήσεων ασύλου, είτε την παρέλευση του τριμήνου, οπότε, ανεξαρτήτως της πορείας εξέτασης των ως άνω αιτημάτων, βάσει του άρθρου 44 παρ. 3 του νέου νόμου 2910/2001, θα αφήνονταν ελεύθεροι.

Ως προς την εξέταση των αιτημάτων ασύλου, όλες οι αιτήσεις εξετάστηκαν με την ταχύρυθμη διαδικασία και απορρίφθηκαν σε α' βαθμό με απόφαση του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφάλειας και Τάξης του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Η καταγγελία των δικηγόρων περί συνοπτικών διαδικασιών και μη εξέτασης των αιτημάτων ασύλου κατ'ουσίαν, είναι δύσκολο έως αδύνατο να διερευνηθεί, καθώς η χορήγηση ή μη πολιτικού ασύλου ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του αποφασίζοντος οργάνου. Ωστόσο, εδώ οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι, κατά δήλωση της Υπεύθυνης Προστασίας Προσφύγων της Υ.Α. του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, κ. Μαρίας Σταυροπούλου, η οποία είναι μέλος της Γνωμοδοτικής Επιτροπής του άρθρου 3 του π.δ. 61/1999, ως βάση για ένα μεγάλο μέρος των θετικών για τη χορήγηση πολιτικού ασύλου γνωμοδοτήσεων της εν λόγω Επιτροπής, χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία των αρχικών εισηγήσεων των αστυνομικών οργάνων της Καρύστου, οι οποίοι διενήργησαν και τις συνεντεύξεις των αιτούντων, στοιχεία τα οποία είχαν καταρχίγηθει υπόψη του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφάλειας και Τάξης. Μέχρι την 16η

Μαΐου 2002, είχαν εξετασθεί από την Επιτροπή του άρθρου 3 περίπου 100 περιπτώσεις αιτούντων άσυλο, για 5 από τις οποίες προτάθηκε η χορήγηση πολιτικού ασύλου και για 39 εκφράσθηκε η ευχή να τους χορηγηθεί ανθρωπιστικό καθεστώς. Μέχρι την ως άνω ημερομηνία, ο Γ.Γ. Δημόσιας Τάξης είχε χορηγήσει άσυλο σε 3 περιπτώσεις και ανθρωπιστικό καθεστώς σε 29.

Στη συνάντηση που είχαν οι διενεργήσασες την αυτοψία με τους αλλοδαπούς κρατούμενους, επιδείχθηκαν τα κοινοποιημένα σε αυτούς αντίγραφα των αποφάσεων απόρριψης των αιτημάτων ασύλου σε β' βαθμό, με την παράκληση να τους εξηγηθεί το περιεχόμενο αυτών των εγγράφων. Σε συνέχεια ερώτησης προς το αστυνομικό όργανο που ήταν παρόν σχετικά με το αν είχε τηρηθεί η υποχρέωση των αρχών να κοινοποιούν στον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό τις αποφάσεις που τον αφορούν σε γλώσσα που κατανοεί (άρθρο 3 παρ. 3 του π.δ. 61/1999), μας δηλώθηκε ότι η γνώση του ακριβούς περιεχομένου των εγγράφων αυτών και των συνεπειών των εν λόγω αποφάσεων, ενδεχομένως να απογοήτευε τους κρατούμενους και να τους εξωθούσε σε απόπειρες δραπέτευσης. Τα μέλη του κλιμακίου του Συνηγόρου του Πολίτη αποδοκίμασαν αυτήν την πρακτική και πληροφόρησαν τους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς για το περιεχόμενο των ανά χείρας αποφάσεων, ενημερώνοντας τους όμως παράλληλα ότι το ζήτημα της απέλασής τους είναι υπό κρίση καθώς δεν έχουν εκδοθεί ακόμα οι αποφάσεις του Γ.Γ. και ότι, ούτως ή άλλως, σε μία εβδομάδα θα συμπλήρωναν το τρίμηνο κράτησής τους και θα αφήνονταν ελεύθεροι.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά μαρτυρία των αναφερόμενων δικηγόρων, δεν αντιμετώπισαν δυσκολίες ως προς την πρόσβασή τους στους κρατούμενους αλλοδαπούς, παρά την πιο πρόσφατη αντίθετη πρακτική η οποία επιβεβαιώνεται και από έγγραφα της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Αθήνα, 30-5-2002

Χρύσα Χατζή
Ειδικός επιστήμονας

Καλλιόπη Στεφανάκη
Βοηθός επιστήμονας